

Θέμα : Πράσινη Επιχειρηματικότητα

Κυρίες και κύριοι,

Εκ μέρους του Ελληνικού Συνδέσμου Ηλεκτροπαραγωγών από ΑΠΕ ευχαριστώ το ΙΕΝΕ και τον Κωστή Σταμπολή για την πρόσκλησή και τους συγχαίρω για τη διοργάνωση της επίκαιρης και ενδιαφέρουσας σημερινής ημερίδας. Η Πράσινη Επιχειρηματικότητα και ο ρόλος που μπορεί να διαδραματίσει στην ανάπτυξη και την απασχόληση, προβάλλει σήμερα ως μια αξιόπιστη εναλλακτική λύση στο πρόβλημα της παγκόσμιας οικονομίας, διότι συνδυάζει πολλαπλά οφέλη:

- Προστασία του περιβάλλοντος και αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής,
- Περιφερειακή ανάπτυξη και αποκέντρωση,
- Καταπολέμηση της ενεργειακής φτώχειας, αλλά και
- την Απασχόληση σε νέους εξελισσόμενους τομείς,

συμβάλλοντας καθοριστικά στην κοινωνική συνοχή και την πρόοδο.

Ειδικά στην απασχόληση, οι εντυπωσιακά θετικές επιπτώσεις της Πράσινης Επιχειρηματικότητας γενικά, και των ΑΠΕ ειδικότερα, έχουν πλέον τεκμηριωθεί με σειρά μελετών και στοιχείων που έχουν έως πρόσφατα δημοσιοποιηθεί.

Δεν θα αναφερθώ σε αριθμούς (αφού θα ακολουθήσει εξ όσων γνωρίζω πληρέστερη παρουσίαση του Προέδρου του EREF κ. Βασιλάκου), περιορίζομαι απλά στο ότι σύμφωνα με τα πραγματικά απολογιστικά στοιχεία απασχόλησης των εταιρειών του Συνδέσμου μας σύμφωνα με μελέτη που μόλις ολοκληρώθηκε, κάθε MW αιολικής ενέργειας που λειτουργεί στην Ελλάδα, δημιουργεί σήμερα μια μόνιμη θέση εργασίας, πέρα από τις πολύ περισσότερες έμμεσες θέσεις ή τις προσωρινές θέσεις που δημιουργούνται κατά την κατασκευή των έργων.

Η τόνωση στην απασχόληση από την επίτευξη του στόχου των 10.000 MW αιολικών πάρκων μέχρι το 2020 είναι προφανής και αυτό χωρίς να ληφθούν υπόψη οι λοιπές ΑΠΕ, οι οποίες με μικρή καθυστέρηση ήδη αρχίζουν να διεισδύουν στην παραγωγή ενέργειας, όπως και χωρίς να έχει πραγματοποιηθεί καμία ουσιαστική βιομηχανική παραγωγή των βασικών εξοπλισμών ΑΠΕ στη Χώρα μας.

Πέραν λοιπόν από τις νομικές δεσμεύσεις που είναι σε όλους γνωστές, η Ελλάδα έχει πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό συμφέρον να αγωνισθεί για να βρεθεί στην πρωτοπορία της Ευρώπης για την προώθηση της Πράσινης Επιχειρηματικότητας και ειδικότερα των ΑΠΕ και της αιολικής ενέργειας –που μαζί με την Εξοικονόμηση- είναι σήμερα οι πιο ώριμες εμπορικά τεχνολογίες.

Δυστυχώς, η μέχρι σήμερα εμπειρία έχει δείξει ότι η Χώρα μας αδυνατεί να αξιοποιήσει επαρκώς το διαθέσιμο δυναμικό της. Βήματα σαφώς έχουν γίνει και γίνονται, όμως τα αποτελέσματα υπολείπονται ακόμα του επιθυμητού παρά την αενάως εκφραζόμενη πολιτική βούληση και τις προσπάθειες πληθώρας Ελλήνων και ξένων ενασχολούμενων πλέον με τα ΑΠΕ στην χώρα μας.

Τα προβλήματα είναι γνωστά και χιλιοειπωμένα, με βασικότερα :

- Την έλλειψη τοπικής αποδοχής ή έστω ανοχής και
- Την έλλειψη έγκαιρου σχεδιασμού και υλοποίησης υποδομών που θα στηρίξουν την απαιτούμενη διείσδυση ΑΠΕ,

χωρίς βέβαια να υποβαθμίζω τα θέματα που ανακύπτουν από :

- τις αλληλοεπικαλυπτόμενες αλλά και εν σειρά διοικητικές διαδικασίες και αδειοδοτήσεις,
- την μη ύπαρξη ενιαίας πολιτικής και αντιμετώπισης των σχετικών θεμάτων από τα εμπλεκόμενα Υπουργεία, αλλά και τις υπηρεσίες ανά την Χώρα
- αλλά και την στρεβλή εντύπωση για την ιεράρχηση των περιβαλλοντικών προβλημάτων που υπάρχει τόσο σε επίπεδο κεντρικού Κράτους, όσο και τοπικής Αυτοδιοίκησης και Δικαστικής εξουσίας.

Υπό το φώς των ανωτέρω προβλημάτων, παρακολουθούμε με εξαιρετικό ενδιαφέρον και μεγάλη προσμονή τις κατά καιρούς εξαγγελίες του Υπουργείου Ανάπτυξης, για τις προωθούμενες νέες θεσμικές ρυθμίσεις και διαδικασίες και αναφέρω παραδειγματικά :

1. την σημαντική εξαγγελία, ότι μέρος του ειδικού τέλους ΑΠΕ 3% που σήμερα καταβάλλεται στους ΟΤΑ, θα χρησιμοποιηθεί για την απευθείας ενίσχυση των κατοίκων των περιοχών που φιλοξενούν εγκαταστάσεις ΑΠΕ. Αντιλαμβανόμαστε ότι αυτό θα μπορούσε να γίνει εν είδη δωρεάν παροχής κάποιων kWhων ή μείωση κάποιων τιμολογίων του ηλεκτρικού ρεύματος, την μείωση των δημοτικών τελών κλπ. Επ' ευκαιρία της διαπίστωσης ότι τα ΑΠΕ αποτελούν κοινό στόχο όπως προαναφέρθηκε, κάνω έκκληση στα πολιτικά κόμματα για άμεσες και επιτακτικές κατευθύνσεις ώστε να σταματήσουν να χρησιμοποιούνται τα ΑΠΕ ως θέμα πολιτικής αντιπαράθεσης σε τοπικό επίπεδο.
2. την πρόθεση να αντιμετωπιστούν διακριτά και ανεξάρτητα τα μεγάλα έργα, που άλλως είναι αδύνατο να αδειοδοτηθούν και να υλοποιηθούν χωρίς παρεκκλίσεων από τους σημερινούς περιορισμούς που τίθενται από τις υφιστάμενες διαδικασίες όπως, η ανελαστική αντιμετώπιση των τροποποιήσεων του σχεδιασμού τους που

προκύπτουν σε κάθε στάδιο –αλλαγή τεχνολογίας, αριθμού μονάδων, χωρικών ορίων-, τα ανεπαρκή σημερινά χρονικά περιθώρια των αδειών τους που θα πρέπει να προσαρμόζονται στις πραγματικές δυσκολίες εκάστου έργου –όπως στα υπεράκτια πάρκα ή στα μεγάλα ηπειρωτικά πάρκα και τα νησιωτικά πάρκα με σημαντικές υποθαλάσσιες διασυνδέσεις- κλπ, και αυτό διότι μόνο με την υλοποίηση και τέτοιων έργων θα υπάρξουν ελπίδες προσέγγισης των στόχων του 2020.

3. την πρόθεση για εξεύρεση λύσεων που θα επιταχύνει την υλοποίηση των αναγκαίων υποδομών. Είναι σημαντικό ότι προωθείται η διασύνδεση των Κυκλάδων, ότι έχει ανακοινωθεί ο στρατηγικός σχεδιασμός για τη διασύνδεση του Αιγαίου και ακόμα περισσότερο ότι το δίκτυο Νέα Μάκρη–Πολυπόταμος–Νότια Εύβοια δρομολογείται ουσιαστικά και επιτέλους κατασκευάζεται μετά από σημαντικότερες πρωτοβουλίες που ανέλαβε η ΔΕΗ. Η πικρή εμπειρία του δικτύου της νότιας Εύβοιας, η εκκρεμότητα του οποίου ξεπέρασε τα 10 χρόνια και δεν θα πρέπει να επαναληφθεί, ενώ αποτελεί το καμπανάκι για την άμεση επέκταση των κεντρικών δικτύων από πλευράς Πολιτείας, αντί της διακοπής έγκρισης όρων σύνδεσης σε έργα ΑΠΕ πέρα από το όριο των 5.500 MW, ειδικότερα όταν όλοι πρέπει να πορευόμαστε με γνώμονα τα 10.000 MW. Άλλωστε γιατί πρέπει να κυνηγάμε ως χώρα πάντα το ελάχιστο και δη μόνο όταν μας επιβάλλεται ?
4. την εξαγγελία για την εξέλιξη παράλληλων διαδικασιών αδειοδότησης, μιας και μετά τον Ν. 3468/2006 υπήρξε γεωμετρική αύξηση του χρόνου αδειοδότησης που επέβαλαν οι απαιτήσεις των σειριακών διαδικασιών, που επιβλήθηκαν από κακό συντονισμό μεταξύ των εμπλεκόμενων Υπουργείων και υπηρεσιών.

Τέλος, αναμένουμε την υλοποίηση της εκφρασμένης βούλησης της Πολιτείας για αντιμετώπιση επιμέρους προβλημάτων, όπως αυτά της γης υψηλής παραγωγικότητας - όπου ακόμα και εάν όλα τα εγκριθέντα φωτοβολταϊκά εγκατασταθούν σε γη υψηλής παραγωγικότητας δεν θα καταληφθεί πάνω από το 0,5% αυτής ή τα προβλήματα που δημιουργούνται διαρκώς με την εφαρμογή και την ερμηνεία της δασικής νομοθεσίας, όπως η πρόσφατη εγκύκλιος για τις αναδασωτέες εκτάσεις, ή η απαίτηση τελεσιδικίας της πράξης χαρακτηρισμού.

Κυρίες και κύριοι,

Τα προβλήματα μπορεί να φαντάζουν πολλά. Εμείς όμως που παιδεύουμε τον κλάδο ξέρουμε ότι οι λύσεις είναι απλές. Είναι αυτές που στηρίζονται στην κοινή λογική, αλλά δυστυχώς συγκρούονται με το λαϊκισμό και το κακώς εννοούμενο πολιτικό κόστος.

Ευχαριστώ πολύ,

Κ.Α.Φιλιππίδης